

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Piotr Zarski

Druga stranka u postupku: Andrzej Stadnicki

Prethodna pitanja

1. Je li iznajmljivanje prostora usluga u smislu članka 2. točke 1. i članka 3. (kao i uvodnih izjava 2., 3., 7., 11., 18. i 23.) Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama ⁽¹⁾?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li prilikom sklapanja ugovora o najmu na neodređeno vrijeme poslovna transakcija u smislu članka 1. stavka 1., članka 2. točke 1., članka 3., članka 6. i članka 8. (kao i uvodnih izjava 1., 3., 4., 8, 9, 26. i 35.) Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama ugovor o najmu ili pojedinačna odvojena transakcija u obliku odgovarajućeg plaćanja najamnine u zamjenu za stavljanje na raspolaganje prostora i priključaka?
3. Ako se prilikom davanja odgovora na drugo pitanje utvrdi da je poslovna transakcija odgovarajuće plaćanje najamnine u zamjenu za stavljanje na raspolaganje prostora i priključaka, treba li članak 1. stavak 1., članak 2. točku 1., i članak 12. stavak 4. (kao i treću uvodnu izjavu) Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama tumačiti na način da države članice iz područja primjene direktive mogu isključiti ugovore o najmu sklopljene prije 16. ožujka 2013. ako zakašnjenja plaćanja pojedinačnih najamnina nastupe nakon tog dana?

⁽¹⁾ SL L 48, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2016. uputio Amtsgericht Kehl (Njemačka) – kazneni postupak protiv C

(Predmet C-346/16)

(2016/C 335/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranke glavnog postupka

C

Druga stranka: Staatsanwaltschaft Offenburg

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 67. stavak 2. UFEU-a kao i članke 20. i 21. Uredbe br. 562/2006 o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica ⁽¹⁾ (Zakonik o schengenskim granicama, u daljnjem tekstu: ZSG) ili druge odredbe prava Europske unije tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji policijska tijela predmetne države ovlašćuje na to da na području do 30 kilometara od granice te države članice s državama strankama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. (Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma) s ciljem sprečavanja i zaustavljanja nezakonitog ulaska na područje navedene države članice ili s ciljem sprečavanja određenih kaznenih djela koja su usmjerena protiv sigurnosti ili zaštite granice, izvrše pretragu stvari, neovisno o ponašanju osobe koja je ima kod sebe i postojanja posebnih okolnosti, a da nije bio privremeno ponovno uveden nadzor na predmetnoj državnoj granici u skladu s člankom 23. i sljedećima ZSG-a?

U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li članak 67. stavak 2. UFEU-a kao i članke 20. i 21. Uredbe br. 562/2006 o ZSG-u ili druge odredbe prava Europske unije tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili praksa, u skladu s kojom kazneni sud može na teret optuženika upotrijebiti dokaz, iako je on pribavljen državnim mjerom kojom se povređuju propisi Europske unije?

⁽¹⁾ SL L 105, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19. svezak 10., str. 61.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2016. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – T.KUP SAS protiv État belge

(Predmet C-349/16)

(2016/C 335/47)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: T.KUP SAS

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Je li Uredba br. 1294/2009 ⁽¹⁾ nevaljana u odnosu na uvoznika poput onoga u glavnom postupku zbog povrede članka 17. stavka 1. Osnovne antidampinske uredbe ⁽²⁾, jer je Komisija pri svojem ispitivanju ispitala uzorak od samo osam uvoznika, iako je trebala ispitati pregledniji uzorak od dvadeset i jednog uvoznika?
2. Je li Uredba br. 1294/2009 nevaljana u odnosu na uvoznika poput onog u glavnom postupku zbog povrede članka 11. stavka 2. podstavka 3. Osnovne antidampinske uredbe jer Komisija prilikom svojeg ispitivanja nije dovoljno uzela u obzir podnesene dokaze time što je u uzorak uključila pet velikih i tek tri mala uvoznika, pri čemu je prvenstveno uzela u obzir podatke za pet velikih uvoznika?
3. Je li Uredba br. 1294/2009 nevaljana u odnosu na uvoznika poput onog u glavnom postupku zbog povrede članaka 2. i 3. Osnovne antidampinske uredbe ili članka 11. stavaka 2., 5. i 9. Osnovne antidampinske uredbe jer Komisija pri svojem ispitivanju nije raspolagala s dovoljno podataka na temelju kojih je mogla utvrditi da još uvijek postoji dampinški uvoz te zato nastaje šteta?
4. Je li Uredba br. 1294/2009 nevaljana u odnosu na uvoznika poput onog u glavnom postupku zbog povrede članka 21. Osnovne antidampinske uredbe jer Komisija prilikom svojeg ispitivanja zahtijeva da postoje posebni elementi koji upućuju na to da bi produljenje predstavljalo neproporcionalni teret za uvoznika?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1294/2009 od 22. prosinca 2009. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama i podrijetlom iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz određene obuće s gornjištima od kože koja se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije, nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 (SL 2009., L 352, str. 1.) [neslužbeni prijevod]

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.) [neslužbeni prijevod]
